

ת"פ 29094/07 - מדינת ישראל נגד מ ז

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 29094-07-18 מדינת ישראל נ' מ ז

כבוד השופט גיא אבןו

לפני:

מדינת ישראל

המאשימה:

נ ג ז

הנאשם מ ז

עו"ד אלברט זמנסקי

בשם המאשימה:

עו"ד צדוק חוגי

בשם הנאשם:

הכרעת דין

החליטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו בכתב האישום.

כתב האישום, מענה וראיות הצדדים

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג, לפי סעיפים 379 + 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. במועד הRELONETI לכתב האישום היו הנאשם וגב' ש ע (להלן: ש) בני זוג משר כ- 3 חודשים. ביום 21.5.18 בשעה 22:00 הגיע הנאשם לסטודיו לריוקודי עם העיר ראשון לציון, בו רקדה ש באותה עת (להלן: הסטודיו). הנאשם אמר לש כי אינו מסכים להשתמש להשתתף בריקודי עם, כיוון שמדובר בבית זנות", והציב בפניו אולטימטום לפיו תעזוב את ריקודיו העם או שייפרדו. לאחר שש השיבה כי אינה מתכוונת להפסיק לרקוד, עזב הנאשם את המקום.

כעבור שעה חזר הנאשם והמתין לש שטצא מהסטודיו. לאחר שיצאה שוחחו השניים. בהמשך לכר עזק

עמוד 1

הנאשם על ש וnofפ בידיו, סטר לה בחזקה על לחייה, אחז בידה והם נכנסו למונית.

2. בمعנה לכתב האישום אישר הנאשם את נוכחותו בזמן ובמקום ואת מרבית עובדות כתב האישום, כשהמחלוקה בין הצדדים התמקדה בטענה כי סטר לש, טענה אותה הבהיר מכל וכל. עוד לדבריו, ש נלוותה אליו למונית מרצונה החופשי, בדרךם לאכול גלידה.

3. למאשמה העידו 2 עדי ראה: גב' שירות גולדנברג (להלן: שירות), אשר טענה כי ראתה את הנאשם סטר לש, ומיר ייב קדם (להלן: ייב), אשר עמד בסמוך לשירות. לדבריו, בזמן בו הנאשם סטר לש הוא עמד עם הגב אליהם, שמע צראות כי הוא מרביץ לה, הסתובב וראה את שתופפת ומחזיקה את פניה. כן העידו שוטרים שהגיעו למקום: רס"ל אושרי מישח ורס"ר רועי אליהו (להלן: רס"ר אליהו) שהגישו דו"חות פעולה (ת/2, ת/3), ושתי שוטרות שביצעו פעולות חקירה, כולל גביה הודעת הנאשם (ת/1).

4. הנאשם העיד להגנתו, וכן העידה ש, אשר תמכה באופן מלא ומוחלט בגרסתו של הנאשם. מטעם ההגנה הוגשה הودעתה של שירות בתחרת המשטרה (נ/1), וכן מסמכים שיש בהם, לשיטת ההגנה, כדי לחזק את גרסתה של שפנוייה למחלוקת התביעות בבקשת לבטל את כתב האישום - נ/2, בדיקת פוליגרפ שערכה - נ/3, נ/4, הסכם ח"ם משותפים בינה לבין הנאשם - נ/5).

לא מצאתי להפריד בין תיאור תוכן העדויות וטיעוני הצדדים, לבין הערכת מהימנות וקביעת ממצאים, שיתבררו כולם בפרק הדיון.

דין

5. עדת התביעה המרכזית היא שירות, אשר תיארה את ההתרכשות המוקדמת בסטודיו. לא מצאתי להרחב בנושא לשלבים המוקדמים - נתמקד באירוע השני במחלוקת. שירות סיפרה שיצאה עם ש מסטודיו בצוותא עם ייב (שלושתם רוקדים במקום). ש אמרה לה שהיא מפחדת לצאת החוצה, ולפיכך שירות החזיקה בידה ואמרה לה שתחזין משטרה, ועשתה כן באישורה של ש. ש והנאשם הלכו לקצה מגשר החניה, שם התווכחו בצעקות שאות תוכנן לא שמעה מפה את המרחק, ותוך כדי ייכוח סטר הנאשם לש באופן כה חזק עד ש"סובב לה את הפרצוף", "הפנים שלה הזדעזעו" (פרוטוקול עמוד 10 שורה 13, עמוד 15 שורות 21-24). בהמשך תפס אותה ביד וגרר אותה למוניתו. עדותה של שירות לא השתנתה במהלך חקירתה הנגדית, והיא עמדה על גרסתה כי ראתה את הנאשם סטר לש.

6. ייב רוקד אף הוא במקום שנים רבות, ומכיר את שירות ואת ש. גם באשר לעדותו לא מצאתי להרחב בנושא לשלבים המוקדמים, ולהתמקד באירוע השני במחלוקת. בסוף הערב בשעה 23:00 לערך יצאה ש מסטודיו החוצה כדי לשוחח עם הנאשם "אני באתי לצאת וראיתי שהוא בחוץ מחכה. מסתבר שהוא עדיין היה בחוץ וראיתי את ש במסדרון לכיוון היציאה. אמרתי לה הוא בחוץ את רוצה שאני יצא איתך. אז היא אמרה לא זה בסדר, הוא בטח רוצה לדבר, אני אדבר איתו יפה. חזרה לאולם לקחה את התקין ויצאה אליו. התעתקה לצאת אליו לדבר איתו. מחוץ למטען"ס

יש רחבה ואחרי הרחבה יש את החניון, אנחנו עוד יוצאו דברנו ברחבה, הם הילכו לכיוון החניון. חבורת רוקדים, שרית גם הייתה אתי. התעכבנו ברחבה שבוחץ וmdbרים מה חבר שלו עשה לה. ואז שרית אומרת לי לא יודעת מה הוא עשה לי. היא התיעצה אתי אולי נזמן משטרה זה לא יגמר טוב. אמרתי אם את חושבת באמת שצරיך פה משטרת תתקשרו. הבחורה במצוקה תתקשרו.... ואני מסתובב אליהם כי שמעתי משהו ואז הם צורחות הוא מרביץ לה הוא מרביץ לה. אז הסתובבתי ואני רואה את ש מכופפת מחזיקה את הפנים" (פרוטוקול עמוד 21 שורה 23 - עמוד 22 שורה 2).

7. כמו שרית, גם יניב עמד על גרסתו בחקירותו הנגדית. שני העדים נחו כמהימנים, ואני סבור כי מי מהם היע לבית המשפט במתירה למסור עדות שקר. נהפוך הוא, אני סבור כי העדים מאמינים, באמת ובתמים, בגרסאות אותן מסרו בעדויותיהם לפנוי. עם זאת, בעדויותיהם נגלו מספר פעורים שיש בהם להפחית מידת האמון שאוכל לתת בהן.

ראשית, שרית העידה כי שלושתם (ש, שרית ויניב) יצאו בצוותא מן הסטודיו, בעוד יניב עמד על כך שש יצא מה סטודיו לפניהם.

שנייה, שרית סיפרה כי החזיקה בידה של ש, בעוד יניב העיד שלא כך הדבר.

שלישית, שרית סיפרה כי ש ביקשה ממנה להזמין משטרה, בעוד יניב העיד כי ש לא הייתה מעורבת בכך, וכי שרית התקשרה למשטרת לאחר שהתיעצה עמו.

אשר לאירע האליםות עצמו, שרית בלבד העידה כי ראתה אותו, לאחר שייניב העיד, כאמור, כי עמד עם הגב. עדותם מתישבת, אמנם, עם עדותה של שרית באשר לעוצמתה של הסטירה שספגה ש, אך כפי שנראה להלן, עדויות אלה נחלשות לאור עדויותיהם של רס"ר אליהו ושל ש.

8. רס"ר אליהו תחקר בשטח את ש, שסיפרה לו כי "זה בן הזוג שלו מזה 3 חודשים, היא אוהבת אותו והוא אותה והם בדיקן באו לנסוע לאכול גלידה והוא לא הרים עליה יד" (ת/3). לשאלות הסגנור אישר כי ביקש משען באור על מנת לבחון האם יש בפניה סימני חבילות, אדמומיות או נפיחות, וכי לא היה סימן כלשהו לכך (פרוטוקול עמוד 38 שורות 11-8).

9. ש העידה כאמור להגנתו של הנאשם. אומר כבר עתה כי התרשםתי מעדת רצינית, אסרטיבית, אינטלקנטית, מתנדבת מספר שנים במשטרת, אשר סיפרה את התרחשויות אותו ערבות מנוקודת מבטה, ועמדה בתוקף על כך שהנאשם לא פגע בה. ניכר כי העודה לא ניסתה לסייע את הטענותו של הנאשם, אשר ניבל את פיו כלפיו, ואולם הדברים לא הגיעו בשום שלב, כך לדבריה, לכדי אלימות פיזית.

בניגוד לסבירת המאשימה, לא התרשםתי כי "תסמונת האישה המוכה" היא שהביאה את ש לגונן על הנאשם. נהפוך הוא, ש עשתה רושם של אישה חזקה המסוגלת לדאוג לעצמה, ואני מאמין לדבריה לפיהם "אם היה לא 100

אחז אמת במה שהם אומרים (עדי הتبיעה - ג"א) אלא עשירית, לא הייתה נשארת אותו, שנייה לא הייתה נשארת אותו. אני בחורה שעובדת ומתרננת בכבוד, ולא צריכה אף גבר שיממן אותו ולא חסר לי שום דבר, חסר לי רק דבר אחד אהבה אמיתי וזה מצאתי בבחור זהה (מצבעה על הנאשם). ועכשו שהוא תחיל לרקוד זה בכלל אהבה, אין דברים כאלה. אני חושבת שנעשה פה עול אחד גדול. אני לא איזה שהיא בחורה חסרת ביטחון או חלשלותית. אני כבר 10 שנים הייתה פרודיה ואחר כך התגרשתי. התנהلت לי בלבד בחים שלי, כך שלא אתן לאף אחד לרמוס אותי, לפחות אותו ולפוגע بي. על אחת כמה וכמה" (פרוטוקול עמוד 52 שורות 12-18).

ש תיארה כיצד עמדה מהרגע הראשון על קר שהנאשם לא פגע בה; כי הם נכנסו למוניותו ביוזמתה, כדי לנסוע לדבר ולأكل גלידה; כי נדהמה מטענות העדים כנגד הנאשם; כי פנתה למשטרה באופן מיידי על מנת לבטל את צו הרוחקה שהוצאה נגד הנאשם בתום חקירתו על ידי קצין משטרה; כי פנתה למאשימה בבקשת לבטל את כתוב האישום ולסגור את תיק החקירה בעילה של חוסר אשמה (נ/2); כי פנתה ביוזמתה לבדיקה פוליגרפ על מנת להוכיח את גרסתה (נ/3-ג/4) - הוגש להמחשת נחישות העודה ולא כראיה לאמתות תוכן בדיקת הפוליגרפ. עוד העידה ש כי היא והנאשם עברו בהמשך להתגורר במשותף, הם חיים בזוגיות ומיסדו את הקשר בהסכם חיים משותפים (נ/5).

10. לא מצאתי להרחב את הדיבור על עדותו של הנאשם (לפני וכן בחקירתו במשטרה - ת/1). אומר אך כי עדותנו נחותה כמוינה, ובפרט כי היא מתיחסת עם גרסתו של ש, שאotta כאמור מצאתי לקבל במלואה. בנוסף כי הנאשם ביקש בחקירתו לבדוק בפוליגרפ, על מנת להוכיח את גרסתו (ת/1 שורות 37, 51). אין בכך זה, ככלעצמו, כדי לבסס את גרסתו, אך הוא מתישב עם הרושם המהימן של עדותו לפני.

הוצאתה

11. בהינתן השילוב שבין גרסתה של ש, אותה אני מקבל במלואה, וגרסתו של הנאשם, שאף אותה מצאתי, כאמור, כמוינה, בין הפערים בעדויותיהם של עדי הتبיעה שרית ויניב המקשים ליתן בהן אמון מלא, ובשילוב עם הנתון האובייקטיבי להיעדר סימני פגעה פיזית כלשהם בפניה של ש, חרף המכחה חזקה שספגה אליבא עדוי הتبיעה, הגעתינו למסקנה כי המאשימה לא הצליחה להוכיח את אשמתו של הנאשם במוחוס לו בכתב האישום, ודאי לא ברף הראיתי הנדרש, ומשכך אני מורה על זיכוי מחמת הספק.

זכות ערעור בבית המשפט המחויז בטור 45 ימים.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשע"ט, 24 פברואר 2019, במעמד הצדדים.